

Meziročníková výuka na vlastní kůži

Kunovice /REPORTÁŽ/ – Mé první kroky v budově Základní školy U Pálenice v Kunovicích mi napovídaly, že návštěva školních lavic mezi žáky prvního až devátého ročníku pro mě nebude návratem do vyučování tak, jak jej mám z mládí zafixovaný.

Fotogalerie
19 fotografií

V pátek 27. ledna se na ZŠ Kunovice, U Pálenice uskutečnil unikátní projekt meziročníkové výuky. Foto: DENÍK/Vojtěch Trubačik

U vstupu, kde čeká můj průvodce Všeživ Všudybyl v podobě ředitele školy Marka Tvrdoně, totiž překračuji metr natažený na [podlaze](#), na jehož koncích mě vítají dvě věkově rozdílné děti. „Toho si nevsímejte,“ vítá mě ředitel školy s tím, že to jen žáci pomáhají s výměrou jednotlivých místností a chodeb.

Škola hrou, jak by řekl Jan Ámos Komenský, je alespoň na dnešek v prostorách kunovické školy U Pálenice dovedena do důsledku. Děti se zde učí nejen praktickému využití svých znalostí z výuky, ale také meziročníkové spolupráci. V jednotlivých předmětech, do nichž se děti mohly dobrovolně přihlásit, tak lze potkat druháky vedle osmáků, devátáky se šestáky a podobně.

Ostatně sám se o fungování unikátního projektu napříč republikou přesvědčuji, když s Markem Tvrdoněm vcházím do první třídy, kde se děti učí vyrábět [boty](#) z papíru.

„Vystudovala jsem navrhování [obuvi](#), takže své znalosti jsem chtěla dětem zprostředkovat. Ty si v rámci dneška samy vyrobí papírový model boty i s podpatkem, který si podle své představivosti dozdobí. Navíc si v mém dnešním předmětu mohou vyrobit i klíčenku,“ dozvídám se od Kateřiny Kostrhunové.

Po reálném zhodnocení svého výtvarného nadání se s ní nakonec domlouvám na tom, že si vyzkouším vyrobit alespoň tu klíčenku.

Než zasednu za stůl k pilně pracujícím děvčatům ve věkovém rozmezí od druhé do deváté třídy, stihnu ještě zaslechnout skupinku dětí, která si bere na paškál Marka Tvrdoně v rámci předmětu Vyzkoušej si práci novináře.

„Autorem meziročníkového vyučování je pan ředitel Marek Tvrdoň. Pane řediteli, jak jste na tento nápad přišel,“ padá první otázka.

Po jejím zodpovězení si rychle беру tužku, zapisuji odpověď a na chvíli se zasním, o kolik bych měl lehčí úkol, kdybych se namísto cestování na vlastní pěst, prostě nenápadně včlenil do skupinky žáků novinářů a zapisoval si pouze jejich poznatky.

Po krátké odmlce nicméně usedám za stůl a snažím se opakovat postup všech okolo při [výrobě](#) klíčenky. Namalovat na papír vzor, vystříhnout jej, obkreslit vzor na látku, vystříhnout ji a počkat, až mi Kateřina Kostrhunová vše spojí nýtem.

Zatímco mám v hlavě jasný plán, nedostává se mi inspirace, co konkrétního bych měl na klíčenku vytvořit. Rozhoduji se tedy čerpat od nápadů svých spolupracovnic. „Namaluj čtyřlístek nebo králíka, namaluj srdíčko,“ napovídají mi školačky.

Nakonec dávám na radu osmileté Terezky Lenhartové z druhé třídy.

„Namaluj anděla. Dívej, to jenom nakreslíš [tělo](#) a pak takové srdíčko, když to potom spojíš, tak budeš mít křídla," fascinuje mě dětská představivost.

Mezitím, co se dávám do [práce](#), se mi do podvědomí vkrádá známý pocit, kdy jsem seděl na prvním stupni ve výtvarce a nechal si radit od holek, co mám vlastně udělat. I po dvaceti letech tak dávám při malování na rady druhaček.

Vzpomínky na dětství navíc umocňuje vychovatelka Petra Turčinková, která si ke mě sedá stejně, jako si ke mě vždy přisedala učitelka výtvarné výchovy, a pomáhá mi v dokončení tvaru srdce. „Mě se to líbí, máš to hezké," snaží se mě holky uchlácholit.

Asi po deseti minutách si odnáším hotovou klíčenku v ruce. S Markem Tvrdoněm se pak stavuji ještě na několika ukázkách meziročníkové výuky. Postupně potkáváme školačky na skateboardech, zkoušející si na chodbě formace, které by zaujaly při skupinovém seskoku z letadla, vedle nich pak učitelka žákům ukazuje, jak správně rozmotat a smotat padák.

„Náš tým učitelů je plný silných osobností. Máme tady profesionální instruktorku lyžování, nadšence do tandemových seskoků či politiky. I to je důvodem, proč si troufneme po celé škole umožnit dětem meziročníkové vyučování s atraktivními tématy," vysvětluje mi Marek Tvrdoň.

Mně nezbyvá, než mu dát za pravdu. Za tu dobu strávenou na kunovické Základní škole U Pálenice jsem si totiž díky radám malých druhaček uvědomil, že dobře funguje nejen výuka meziročníková, ale také mezigenerační.

V pátek 27. ledna se na ZŠ Kunovice, U Pálenice uskutečnil unikátní projekt meziročníkové výuky. Účelem speciálního dne bylo nabídnout školákům zajímavá témata výuky. Ta jsou navržena tak, aby se jich mohli účastnit žáci napříč různými stupni školy, takže se v jednom předmětu setkali například druháci s osmáky.

Účelem projektu bylo motivovat žáky k [zájmu](#) o výuku tím, že si vyberou jim nejbližší téma, navíc společnou výukou dětí různých věkových kategorií se na škole utužuje kolektiv. Svým rozsahem je Základní škola U Pálenice v meziročníkové výuce jedinečná. Projekt přitom realizovala podruhé, přičemž poprvé se ho zúčastnili tamní žáci před deseti lety.

Autor: Vojtěch Trubačík

Zdroj: http://slovacky.denik.cz/zpravy_region/mezirocnikova-vyuuka-na-vlastni-kuzi-20170128.html